BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1967

houdende toekenning van een aanvullend tariefcontingent aan de Italiaanse Republiek voor suikerbietezaad van de variëteiten: „Maribo", „Buszczinsky", „Janaz" en „Saroz"

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(68/34/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 25, leden 3 en 4,

Gelet op haar beschikking van 4 oktober 1966 [1] houdende toekenning aan de Italiaanse Republiek voor de periode van 1 november 1966 tot en met 31 oktober 1967 van een tariefcontingent tegen een recht van 6 % voor suikerbietezaad van de variëteiten „Eagle Hill", „Maribo", „Buszczinsky", „Janaz" en „Saroz" van post ex 12.03 A van het gemeenschappelijk douanetarief, tot een hoeveelheid van 800 ton,

Gezien het telexbericht van 11 september 1967 waarbij de Italiaanse Republiek heeft verzocht het contingent op 1.300 ton te brengen, omdat zij het volume onvoldoende acht,

Overwegende dat de aanvragende Lid-Staat de volgende statistische gegevens heeft verstrekt:

(in tonnen)

	Invoer		
	Totaal	E.E.G.	Derde landen
1961	3.205	1.743	1.462
1962	2.847	1.938	909
1963	3.260	1.888	1.372
1964	3.335	2.127	1.208
1965	3.158	2.257	901
1966	3.528	2.376	1.152;

Overwegende dat uit de door de aanvragende Lid-Staat verstrekte gegevens blijkt dat het oorspronkelijk toegekende tariefcontingent ter grootte van 800 ton is uitgeput en dat de invoer uit derde landen begin september 1967 reeds een niveau van 1.112 ton bereikte;

Overwegende dat de ontwikkeling van de totale invoer duidt op een toeneming van de behoeften aan suikerbietezaad als gevolg van de uitbreiding van de met suikerbieten beteelde oppervlakten gedurende de laatste drie jaren in vergelijking met 1962, vooral in 1967:

1962: ongeveer 220.000 ha
1965: ongeveer 282.000 ha
1966: ongeveer 298.000 ha
1967: ongeveer 330.000 ha;

Overwegende dat de toeneming van de met suikerbieten beteelde oppervlakte in 1967 in vergelijking met 1966 onder meer verband houdt met de grote overstromingen die bepaalde gebieden in Noord- en Midden-Italië in november 1966 hebben getroffen, waardoor het in het najaar gezaaide graan werd verstikt of schade leed; dat in het voorjaar van 1967 werd overgegaan van de graanteelt naar de suikerbietenteelt; dat gezaaid werd met ingevoerd suikerbietezaad, inzonderheid met de variëteit „Maribo";

Overwegende voorts dat in Italië ten opzichte van de moderne landbouwmethoden een achterstand in de exploitatie van de suikerbietenteelt bestaat; dat deze achterstand ten dele verband houdt met de structurele en klimatologische moeilijkheden van de Italiaanse landbouw; dat Italië daarom in het kader van de gemeenschappelijke ordening van de suikermarkt steun bij de produktie geniet, zodat vóór 1975 een rentabiliteitspeil kan worden bereikt hetwelk met dat van de andere Lid-Staten te vergelijken is; dat zaaizaad in dit verband een van de belangrijkste produktiemiddelen blijft om de produktiviteit van de suikerbietenteelt te verhogen;

Overwegende dat de Lid-Staat, om de boven uiteengezette technische redenen, moet kunnen putten uit de betrokken variëteiten suikerbietezaad, van oorsprong uit derde landen, die bepaalde kenmerken vertonen (hoog suikergehalte of een hoog wortelgewicht); dat de verhouding tussen de invoer uit derde landen en uit de andere Lid-Staten variëert naar gelang van de uitbreiding van de met suikerbieten beteelde oppervlakten, alsmede van de keus die wordt gedaan ten aanzien van de variëteiten die zich voor teelt in een bepaald gebied het best lenen;

Overwegende dat de behoeften aan suikerbietezaad uit derde landen waarop het tariefcontingent betrekking heeft, groter bleken te zijn dan het bij de toekenning van het oorspronkelijke tariefcontingent vastgestelde volume; dat uit de door de aanvragende Lid-Staat verstrekte gegevens echter blijkt dat deze toeneming van de behoeften zich heeft beperkt tot de vier variëteiten „Maribo", „Buszczinsky", „Janaz" en „Saroz", met uitsluiting van de variëteit „Eagle Hill", waarvoor de Italiaanse behoeften te verwaarlozen zijn;

[1] PB nr. 193 van 27. 10. 1966, blz. 3324/66.

Overwegende dat het onder deze omstandigheden en gezien het algemene peil van de Italiaanse invoer van de betrokken produkten uit derde landen, dienstig lijkt Italië een aanvullend tariefcontingent ter grootte van 350 ton toe te kennen, dat tot de vier bovenvermelde variëteiten beperkt blijft,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan de Italiaanse Republiek wordt voor de periode van 1 november 1966 tot en met 31 oktober 1967 een aanvullend tariefcontingent ter grootte van 350 ton tegen een recht van 6 % toegekend voor haar invoer uit derde landen van suikerbietezaad van de variëteiten „Maribo", „Buszczinsky", „Janaz" en „Saroz" van post ex 12.03 A van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 2

De andere bepalingen van de beschikking van 4 oktober 1966 blijven ongewijzigd.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Brussel, 21 december 1967.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Jean REY

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1967

tot vaststelling van de maximumbedragen van de restituties voor bepaalde zuivelprodukten die naar derde landen worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen

(68/35/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 13/64/EEG van de Raad van 5 februari 1964 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de zuivelsector (1), gewijzigd bij Verordening nr. 195/67/EEG (2), inzonderheid op artikel 14, lid 4,

Overwegende dat volgens artikel 14, lid 2, van Verordening nr. 13/64/EEG, ten einde de uitvoer naar derde landen van zuivelprodukten mogelijk te maken, het verschil tussen de prijzen in de uitvoerende Lid-Staat en de in de internationale handel geldende prijzen kan worden overbrugd door een restitutie; dat bij Verordening nr. 217/67/EEG van de Raad van 27 juni 1967 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de toekenning van de restituties die kunnen worden verleend bij de uitvoer naar derde landen van bepaalde landbouwprodukten in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen (3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening nr. 620/67/EEG (4), die produkten zijn gespecificeerd waarvoor een restitutie kan worden verleend bij uitvoer in de vorm van goederen, vermeld in de bijlage van Verordening nr. 13/64/EEG;

Overwegende dat volgens artikel 3, eerste en tweede alinea, van Verordening nr. 217/67/EEG het maximumbedrag van deze restitutie maandelijks dient te worden vastgesteld met inachtneming van enerzijds de op de markt van de Gemeenschap toegepaste prijzen en anderzijds de wereldmarktprijzen;

Overwegende dat de marktsituatie voor zuivelprodukten welke worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen over het algemeen gelijk is aan die voor in ongewijzigde toestand uitgevoerde produkten; dat het derhalve dienstig is als maximumbedragen van de restitutie voor de in Verordening nr. 13/64/EEG vermelde basisprodukten, bedoeld in artikel 1 van Verordening nr. 217/67/EEG en uitgevoerd in de vorm van bovenbedoelde goederen, de voor zone I geldende maximumbedragen vast te stellen, overeenkomstig de bepalingen van Verordening nr. 56/66/

(1) PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 549/64.
(2) PB nr. 133 van 29. 6. 1967, blz. 2819/67.
(3) PB nr. 135 van 30. 6. 1967, blz. 2895/67.
(4) PB nr. 234 van 28. 9. 1967, blz. 3.